

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvu, na katero naj se blagovoltjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Rojaki!

Priporočani so Vam sledeči gospodje za poslance:

1. Za okraj okolice Ljubljanske in Vrhniko: gosp. dr. **Jan. Bleiweis** in gosp. **Luka Robič**, finančni nadzornik, oba dozday poslanca.
2. Za okraj Kamnik in Brdo: gospod **Luka Svetec**, notar v Litiji, bivši poslanec.
3. Za okraj Kranj, Tržič in Loko: gosp. **Oton Detelja**, veliki posestnik pri sv. Duhu in gosp. **Karel Klun**, duhovnik in mestni odbornik v Ljubljani.
4. Za okraj Radovljico in Kranjsko goro: gospod dr. **Jožef Poklukar**, posestnik v Ljubljani, bivši deželni poslanec.
5. Za okraj Postojno, Planino, Senožeče, Lož in Bistrico: gospod dr. **Valentin Zarnik**, odvetnik in bivši dež. poslanec in gosp. dr. **Josip Vošnjak**, zdravnik in državni poslanec v Ljubljani.
6. Za okraj Vipavo in Idrijo: gospod **Matej Lavrenčič**, posestnik na Vrhpolji pri Vipavi, bivši deželni poslanec.
7. Za okraj Novomesto, Kostanjevico in Krško: gospod **Viljem Pfeifer**, župan in posestnik v Krškem, državni poslanec.
8. Za okraj Trebnje, Zatičino, Žužemberk, Mokronog, Litijo in Radeče: g. grof **Josip Barbo**, veliki posestnik v Rakovniku, državni poslanec in bivši deželni poslanec, gosp. **Alojzi Kobler**, župan in posestnik v Litiji in gosp. **Franc Potočnik**, stavbeni svetovalec in mestni odbornik v Ljubljani.
9. Za okraj Kočevje, Lašče in Ribnico: gospod **Karel Rudež**, veliki posestnik v Ribnici in gospod **Primož Pakiž**, posestnik v Zamostcu, oba dozday deželna poslanca.
10. Za okraj Črnomelj in Metliko: gospod **Anton Navratil**, posestnik v Metliki.

Dr. Jan. Bleiweis, odbora predsednik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Kragujevac 4. julija. Srbska skupščina se je danes odprla. Knežev prestolni govor naglašja prizadevanja Srbije, da bi svoj narodni poklic dopolnila, pričakuje z zaupanjem sadu za prolito kri na korist vzhodnih kristijanov, za dobiček človečanstva in bodočnosti Srbije. Zdaj je osoda kristijanov v mogočnejših rokah.

Knez govori dalje o svojem potovanju k ruskemu carju, pri katerem se je zahvalil za mogočno varstvo, ki ga je dajal car Srbiji. Car ruski ga je sprejel dobrohotno in mu zagotavljal, da bode on vedno za srbski narod po očetovsko skrbel. — Knez svetuje skupščini največjo previdnost, — ker bi kak napačen pravec, da celo kak prenegljen sklep mogel v tem odločevalnem trenutku oškodovati (kompromitirati) lepe nadeje, ki se zdaj Srbiji odpirajo. — Skupščina je volila Demetra Jovanovića za predsednika. Vlada ima veliko večino za sebe.

Carigrad 3. julija. (Turški vir.) Guvernér iz Erzeruma poroča, da so bili Rusi do Karakili nazaj porinjeni. Centrum Rusov gre nazaj za Kars. Oficijalna (turška) poročila pripovedujejo, da je bil pri Siščovu (Sistovo) boj mej 18 ruskimi in 12 turškimi bataljoni, v katerem so Turki zmagali. — Rusi so bili prisiljeni obleganje Karsa opustiti. — Pri Suhumkale so bili Rusi z nova tenpeni. — Druga de-

peša poroča, da so bili Rusi pri Bjeli (na Dunavu) odtisnjeni. Oni so baje opustili marš na Razgrad in marširajo na Tirnovo. — Prehod Rusov čez Dunav pri Torakanu je bil odbit. (Turški telegrami, kakor je ta, so uže marsikaj krivega poročali, torej čakajmo. Za Ruse se ne bojimo, če jih je premalo, pride jih več.)

Peterburg 3. julija. Oficijalno. Glavno-komandujoči kavkaske armade poroča: Derviš paša je dobil v Batumu veliko pomočnih vojnih čet, kar je generala Oklobčio nagnilo, da je svoje moči v ugodnih pozicijah zjedini. Ko je bil napad Turkov 24. junija odbit z velikanskimi izgubami napadalcev, koncentriral je Oklobčio svojo kolono pri Mukhastade v Abhaziji. — General Alhasov je 27. jun. prijel Turke pri Očamširu in jim velike izgube prizadel. Sovražna vojska je bila iz rednih vojakov in prostovoljcev, mej temi Egipčanov sestavljena. Da si je od strani devet ladij streljalo, imeli so Rusi samo 250 mrtvih in ranjenih.

Carigrad 3. julija. Vojni minister turški Redif-paša je danes odšel v Šumlo.

Turki, ki so stali v Aziji pri Zevinu, prijeli so ofenzivo in šli Rusom nasproti po potu proti Karsu.

London 3. julija. Angličanska vojna flota osrednjega morja je odplavala v carigradsko Besikabay. Vladni „Standard“ pravi, da to gibanje je samo navadna naredba za previdnost, a da nima nobenega namena podpirati Turčije.

„Morning Post“ poroča, da bode ta angleška družina vojnih ladij še pomnožena.

Carigrad 3. julija. Vsak dan se od tukaj pošiljajo novi vojaški oddelki na bojišče. — Boji okolo Siščova (Sistovo) se nadaljujejo. Tam Rusi velike vojske zbirajo. Glava ruske te vojske, ki je bila obrnena in je napredovala proti Bjeli, bila je od Turkov, kateri drže Bjelo posedeno, nazaj vržena.

Peterburg 2. julija. Oficijalno. Ruski most čez Dunav pri Zimnici bode 2. jul. dogotovljen. Rusi še vedno na drugo stran prehajajo. Turki se od 27. junija pomikajo v Tirnovo in Ruščuk nazaj. Dozdaj te dni nij bilo boja.

Peterburg 2. julija. Z azijskega bojišča poroča oficijalni telegram ruski: General Melikov je ukazal generalu Heimanu zasesti Milleduz, da Muktar-paši zabrani na pomoč priti Karsu, in da bode generalu Tergusakovu mogoče živeža prinesiti v Alaškert. General Komarov je pretepel 28. junija 3000 Turkov pri Ardanoč-Bacu in se je povrnil potem, ko je naplenil cel šotorski tabor in živež turški, — v Ardahan nazaj.

Bukurešt 2. julija. Glas je počil, da so Rusi vmarširali uže v Tirnovo.

Bukarešt 2. julija. Kanonsko streljanje mej Gjurgjevim in Ruščukom čez Dunav, od jednega brega na drugi, se vedno nadaljuje. Obe mesti ste uže skoro razsuti in sežgani.

Dunaj 1. julija. Vladna „Mont. Rev.“ poroča iz Kotora, da se Turki pod Sulejmanpašo in Ali-Saibom pripravljajo zopet Črnogorce napasti, gredoč od Podgorice proti Žabjaku. Črnogorci jih pripravljani čakajo.

Cetinje 2. julija. Črna gora dosedaj nij bila nikakor pobita; na zemljišču črnogorskem od 23. junija nij nijednega Turčina, razen mrtvega in zaróbljenoga. Laž je „Neue freie Presse“, da črnogorske familije beže v Avstrijo. Ne samo, da nijednej to ni na pamet nij prišlo, nego so i one nekolike familije na levi strani Zete, koje so se bile predhodno uklonile, povrnile se precej na svoja ognjišča. — Mehmet Ali paša, koji je s 15.000 vojnici prodiral od Novegapažara je popolno potolčen v predprošli ponedelek blizu kloštra Morače in poden tja do više Kolašina, gder i denes nepremično stoji. — Vojska Boža Petrovića obdržala je najsjajnije pobjede (zmage) v treh bitkah, v kojih je Ali-Saibpaša več ko 4000 ljudi izgubil. Prolaz skoz Dugo i Ostroški tesnac koštal je Sulejmanpašo preko 8000 samo mrtvih, a ranjenikov turških je polno v Podgorici, Metkoviću in Trebinji. — Vojskovodstvo črnogorsko bilo je uže naprej zaključilo, da ogromnej nadmočnosti Sulejmanovej nestaje na pot, nego da jo bojem neprestano spremlja do Spuža i kolikor more oslabi turško vojsko, pa še le onda zjedinjena vojska crnogorska da prevzame odločno borbo proti zedinjenej, ali na pol oslabbenej Sulejmanovej in Saib pašinej vojski, koja še denes nepomično stoji pod Podgorico, kar najbolje svedoči njen poraz, ker, ko bi ona porazila bila črnogorsko vojsko, sigurno se ne bi na tej slavi zaustavila i ne bi sovršeno očistila črnogorsko zemljišče i pustila tudi same pozicije, koje je kod Spuža imela. Zbog tega, ker je ogromna nadmočnost turška s treh stranij in s šest mest udari a istodobno na Črnogoro, morali so i črnogorski na troje razdeliti se i sbog te razdeli odložila se je Črnagora na ta ratni plan, koji je sjajno izvela junačtvom brezprimernim v historiji crnogorskej, držeći u ostroškem prolazu na prostoru samo četiri ure dolgem, trikrat večjo silo turško polnih devet dnij v neprekidnej in najžeščeji borbi. A sedaj tekar nastaje vprašanje: hočejo li iti Turci proti Cetinju, koje mesto so neki v smešnej strasti uže obsodili na propast, ali pa bodo Črnogorci Turke tja spremili, odkoder so i došli. Naj ovo verno predstavlanje stvarij posluži za opovrženje tolikih neosnovanih vesti in hotimičnih izmišljenij s črnogorsko-turskog bojišča.

Vojska.

„Zadnja oznanila z Dunava so probudila največjo pozornost cele Evrope. Rusi so poseli na več straneh Dunav in bijejo krvav boj s prokletim sovražnikom našim. Vroča molitev trepeče iz naših ust do Najvišjega, da blagoslovi orožje hrabrih ruskih vojakov, da osvobodi naš (slavjanski) narod od gnjusnega jarma, da ga pripelje k svobodi in omiki.“ Tako začena hrvatski glavni časopis svoj prvi članek pretečenega ponedeljka in s svojimi besedami nam Slovincem besede z jezika jemlje. Mi ravno tako mislimo.

Zgoraj stoječi naši telegrami poročajo, o naj zadnjih napredkih slavjanske vojne. Vidi se iz njih, da Turki uže sami konstatirajo silno nabiranje Rusov v (dozdaj) turškeji Bulgariji, kjer tudi sami večjo bitvo pričakujejo. Kar poročajo o svojem „odbitju“ Rusov

pri Bjeli, bode najbrž le kakov manjši boj s preglédujočimi ruskimi predstražami. Vendar smo uže zapored mi omenjali, da brez silne krvi se Rusom valjda ne bode posrečilo oboriti obupnih Turkov. Le ti se bodo ostro in divje branili. Za to je sam njih vojni minister v Šumlo prišel ohrabrit turško vojsko.

Od Dunava se piše „Pol. Corr.“ sledeče: Tajnost ruskega prehoda, o kateri se je toliko govorilo, je odkrita; Turci vedo, kje mogo zadeti turško glavno moč, in so v takem položji, da pod jako ugodnimi pogoji lahko bijejo odločilno bitko; da-li pa se mnogo važnejši v odnošaji živečih močij ležeči pogoji obračajo na korist Turkom, je drugo vprašanje.

Najbližji turški oddelki, ki bi lahko pritekli pobijati prešle Ruse, stoje pri Šumli, kakih 60.000, pri Vidinu čez 30.000, pri Sofiji okolo 10.000 mož. Ker pa so oddelki pri Vidinu in Sofiji tako daleč, (okolo 25 milj), ne more se jih zraven računati, in od 94.000 mož oddelkov pri Ruščuku in Šumli mora jih ostati 24.000 za trdnjavske posadke; torej Turci v najugodnejšem slučaju komaj 70.000 mož lahko zlečejo skupaj za bitko, ki bi bila prve dni meseca julija. Številna presila bode torej gotovo na strani Rusov. Da bi pa jo odvagala boljša kakovost in boljše voditeljstvo na turškeji strani, tega po sedanjih izkustvih nij lahko misliti.

Torej se tudi sme dvomiti, da-li bodo Turci takraj Balkana iskali fakičnega odločenja. Samo jeden nesrečen dan, pa bodo Turci, ker so tako slabo organizirani, tako strti, da protivnikom Balkan stoji odprt.

Tako daleč pa se bodo Turci težko da zmotili, kajti akoravno njihovi generali nemajo posebnega vojaškega nadarjenja, v tempoziranzji so mojstri, in so uže politično in vojaško več nego jedenkrat imeli korist od tega. Poleg tega še konstatiramo, da ruski odelki, ki ob obeh straneh Dunava od Galaca in Brailova prodirajo, zadenejo trdnjavski trikot, a glavna moč, ki prehaja pri Zimnici, se ga ogne. Operacija je videti dobro izpeljana, da-li pa bode izvedenje vredno načrta, to je drugo vprašanje. Ruska armada je zadnjih 15 let reorganizirana, potem dvakrat podvojena, torej v vsem in v vsakem mlada in je še dolžna dokazati svojo vojno sposobnost.

Od črnogorskega bojišča se angleškimi „Times“ telegrafira 25. jun.: Turške izgube v zadnjih bojih se računijo na 10.000 mož, a Črnogorci so le 1000 ranjenih in mrtvih imeli. Sulejman paša si je na zapadu od Spuža tabor naredil. Vojska Mehemet Alijeva se v Sienico nazaj pomika. Turški napad od Skadra sem je negotov, ker turški rekruti ne hote naprej hoditi. Poročilo, da so Rusi prešli Dunav, povzdignilo je Črnogorcem pogum in izpreminja ves položaj. Navdušenje je veliko in dežela bode vse žrtve prinašala, katere jej položaj stvari naklada.

V Aziji pa je tudi po denšnjih poročilih videz tak, kakor da bi bili Rusi prisiljeni, ustaviti dozdej svoje napredovanje proti Erzerumu, ker je Muktar-paša tačas dobil toliko pomoči iz notranje Azije, da so njemu nasproti stoječi Rusi bili v manjšini. Vendar Turci ne morejo prav o nobenem vspehu govoriti, dokler obkoljenega Karsa ne osvobodijo. Tudi je vidno, da vojska v teh krajih brez cest in dobrih potov silno težavno živež za soboj vozi in je uže zarad tega zadrževana v hitrem napredovanju.

Kakšni so nemškutarski poslanci.

„Der Regierung keine Verlegenheiten bereiten!“ to je geslo in vodilo nemčurskih državnih poslancev, zlasti kranjskih gg. Deschmann, Hočevar, dr. Schaffer, dr. Suppan, kateri so izstopili iz naprednega, vladne popolnem udanega kluba, „fortschrittsclub“, in vstopili v vladni klub leve, ker čutijo v sebi poklic prikupiti se ministerstvu. To veselje bi se jim še privoščilo, ko bi le ne svojo udanostjo včasih korist dežele, za katero so dolžni v prvej vrsti se potegovati, v nemar pustili.

Koliko nam škoduje postopanje nemčurskih poslancev v političnem obziru, nij treba razlagati mislečemu bralcu; povedana naj bodeta tukaj dva slučajja, ki kažeta, da so tudi v materijalnem obziru nasprotniki naših deželnih interesov.

Ko je ondan v državnem zboru posvetovalo se o tako imenovanem oderuškej postavi, in ko je slovenski poslanec V. Pfeifer z ozirom na žalostne razmere naših kmetov posebno na Dolenjskem glede oderušstva nasvetoval, da bi se za Poljsko in za Bukovino nameravana oderuška postava raztegnila tudi za kranjsko deželo; namesto da bi nemčurski poslanci razglaševali in podpirali potrebo enake postave, je še dolenjski poslanec g. Dežman skušal zavrniti potrebo te postave za Kranjsko.

Dalje je slovenski poslanec V. Pfeifer dne 12. junija 1877 v državnem zboru sprožil žalostno resnico, da je samo v petih sodnijskih okrajih (v Črnomlju, Metliki, Novem mestu, Kostanjevici in Krškem) leta 1876 zavoljo zastalim davkom bilo prodanih 59 kmetijskih posestev, izmej katerih je c. kr. davkarija v Črnomlju na licitandi kupila tri, vsako za pet goldinarjev.

Ko je bila razprava o tem predlogu 12. jul. t. l. kako bi se vedno rastoči revščini ubranili, in kako bi se odvrnile vedne prodaje kmetij zavoljo davkov na Kranjskem, zlasti na Dolenjskem in je poslanec Vilj. Pfeifer za pripomočke nasvetoval, da se gruntni davek na Kranjskem primerno (k drugim deželam) zniža, da se davki na kmetih še le po žetvi in trgatvi izterjujejo in da se občinam iz državne kase naklonijo brezobrestna posojila za gospodarje za nakup potrebne živine, nijso imeli nemčurski poslanci ne ene besede za ta predlog, še podpisati ga nijso hoteli, dasi ravno so bili od V. Pfeiferja naprošeni (gg. Dežman, dr. Schaffer) — se ve da, kako bi se bili „na zgoraj“ zamerili, ko bi bili z rahlo besedo podpirali omenjeni nasvet poslanca V. Pfeiferja.

Ali so taki poslanci, kateri se rajši prikupujejo ministrom, kakor pa da bi skrbeli za blagor dežele, katera jih je poslala v državni zbor, pravi zastopniki te dežele, naj presodi razumni volilec sam.

Mi smo zdaj pred volitvami to o nemškutarskih državnih poslancih omenili zato, ker se pri deželnih volitvah isti Dežmanje, Supanje, Hočevarji itd. silijo in ljudstvu do-brikajo. Izpoznajte jih!

Proglas ruskega carja Bolgarom.

Car slavjanski osvoboditelj je izdal sledeče pismo:

„Bolgari! moje vojske so osvobodile Dunav in stopajo denes na vašo tla, na katerih

so uže več nego enkrat borile se za izboljšanje osode krščanskih prebivalcev balkanskega poluostrova. Zvesti svojim zgodovinskim izročanjem, iz ozke in večstoletne zveze s celin pravoslavnim ruskim narodom vedno novo moč zajemaje, posrečilo se je mojim pradedom, da so sè svojim uplivom in sè svojo močjo zapored osigurali osodo Srbov in Rumunov, pozvaje te narode k novemu političnemu življenju. Čas in odnošaji sočutja Rusije do sovernikov v iztoku niso zmanjšali; vedno imata isto ljubezen in skrb za vse člane velike krščanske rodbine na balkanskem poluostrovu.

„Svoje pridne vojski, katere ukazuje moj ljubljani brat, veliki knez Nikolaj Nikolajevič, izročil sem nalog, da zavaruje pravice vaše narodnosti, one posvečene pravice, ki so neobhoden pogoj za mirno in pravilno razvijanje celega državljanskega življenja. Teh pravic si niste pridobili z močjo oroženega upora, nego za ceno stoletnih muk, za ceno mučeniške krvi, s katero ste vi in vaši pradedi uže stoletja napajali domovinska tla.

„Stanovniki bolgarske zemlje! Naloga Rusije je ta, da zida, a ne da podira. Ona je po sklepih božje previdnosti pozvana, da vse rodove in vse verozakone v različnih oddeljenjih Bulgarije, kjer prebivajo stanovniki najrazličnejšega rodu in zakona, da vse te rodove v miru sprijatelji. Znanprej bode rusko orožje vsakega krščana proti vsakemu nasilstvu brani. Vsako oškodovanje njegove osebe in njegovega imenja, naj prihaja od kogar hoče, bode kaznovano. Za vsakim zločinom pride neprizanesljivo kaznen. Življenje, svoboda, čast in imenje vsakega krščana mora se enakomerno varovati, naj bode katerega obreda hoče. Toda nikakor ne bode osveta vodila naših dejanj; čustvo stroge enakosti samo bode merodajno, in trdna volja, da se postavi polagoma red in pravica na mesto nerada in samovoljnosti.

„Vam pak, bolgarski muzelemani, tudi dajem dober opomin. Žal mi je, da spominjam na zločine in samosilstva, katere so mnogi izmed vas zakrivali nedavno proti neoroženim krščanom. Teh strašnih činov se ne da pozabiti; toda ruski urad neče vas vseh odgovornih delati za zločine nekaterih vaših sovernikov. Redna in nepristranska pravica bode zadela le one zločince, kateri niso bili kaznovani, akopram so bila njih imena vašej vladi popolnem poznana. Podvrzite se popolnem opravičenim terjatvam uradov, kateri se bodo povsod postavili, kamor pridejo moje vojske. Izvajajte poslušno njihove ukaze. Bivajte mirni člani družbe, ki je pripravljena, da vam da vse dobrote pravilne organizacije. Vaše vere se ne bode nobeden dotikal; vaše življenje in vaše imenje, življenje in čast vaših rodbin nam bode sveta.

„Bolgarski kristijani! Vi ste doživeli vekomaj imenitne dneve! Ura vašega osvobojenja od muzelmanskega samosilstva je končno odbila. Dajte svetu vzvišen vzgled krščanske ljubezni. Izročite vaše prejšnje notranje razpore pozablivosti, in obzirajte se vestno na postavne pravice vsake narodnosti, zjedinite se kot bratje v veri v čustvu sloge in bratovske ljubavi, ki so same trdna podloga trajnega poslopja. Stisnite se pod senco ruskih praporov, katerih zmage so tolikrat odmevale preko Dunava in Balkana. Podpirajte rusko orožje, varovajte ga goreče z vsemi močmi in vsemi pri-

pomočki, ki jih imate na razpolaganje. S tem boste služili svojej lastnej stvari, svetej reči prerojenja svoje domovine.

„Povsodi, kamor prodero ruske vojske v notranje dežele, bode se turška sila nadomestila z redno organizacijo. Rojaki bodo kmalu pozvani, da pod voditeljstvom posebnih uradov delavno sodelujejo, in nove bolgarske legije bodo zrno lokalne oborožene moči, ki bode imela vzdržavati red in varnost. Gorečnost, katero boste pokazali, da pošteno služite svojej domovini in nepristranost, katero boste kazali izpolnovaje to sveto dolžnost, pokazale bodo svetu, da ste vredni osode, katero vam je Rusija uže toliko let za ceno tolikošnih žrtev pripravljala. Poslušajte ruski urad, zvesto izpolnite njegove naredbe, v tem je vaša moč in vaša spazenje.

Ponižno molim Najvišjega, da nam dodeli zmago čez sovraga krščanstva in da blagoslovi našo pravično stvar. Aleksander.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. julija.

Sedaj imajo odbori in pododbori za **narodbo** z Ogersko seje in posvete. Denes imata baje oba pododborata regnikolarne deputacije, avstrijske in ogerske, skupno sejo, da se bosta poskusila razumeti.

Vnanje države.

Najvažnejši akt politične in historične veljave je oklic ruskega carja na **Bolgare**, ker kaže, da sveta slavjanska Rusija gre res na razbitje gnijle turške države in na osnivanje malih slavjanskih držav, prvič Bolgarije. Slava!

Srbskemu knezu je baje ruski car rekel v Ploještah, (če je angleški dopisnik v „Daily News“ prav podučil) te le besede: „Jaz vam želim naravnost dopovedati, da razmere ne dopuščajo nobene soakcije od strani Srbije. Ona mora mirna, prav mirna ostati. Najbolje je, da greste v svoje glavno mesto in svojim ljudem poveste, kar sem jaz vam povedal in potem mirni ostanete, prav mirni. Mi Srbije v primernem trenutku ne bomo pozabili.“ Knezu, pravi dopisnik, to nij bilo všeč.

Zopet so začeli zlasti Angleži govoriti in pisati o sklepanji **miru**. Rusi pa v svojih novinah strastno odbijajo take angležanske ponudbe. „Mi nismo zastoj meča potegnili, ne zastoj, ali za eno lepo besedo milijone žrtvovali.“ Orientalno (slovansko) vprašanje se mora resno reševati začetni in se bode.

Na **Francoskem** se tudi pripravljajo na volilni boj: vlada in republikanci. Vlada bode, kakor je videti, vse strune napela, postavnost gazila, uradnike terorizirala, strahljivce strašila, omahljivce plašila, da bi le poštene republikance odrinila iz večine.

Iz **Pariza** se brzojavlja 2. julija, da je francoska vlada v Parizu zaprla španjske strankarske vodje Zorillo, Lugunfra in Muneza, ker so ostro govorili zoper španjsko in francosko vlado! — Torej francoski Mac-Mahon uže beriča dela za španjskega kraljička Alfonza!

Iz **Berlina** se oficijozno zagotavlja, da če Nemčija prepove konje izvažati, stori to le iz poljedelskih, ne pa iz vojaških uzrokov. — Sosedje pa imajo uzrok, Nemcem ne vsega na besedo verjeti.

Dopisi.

Iz Idrije 1. julija [Izv. dop.] Opravičeno je, če gleda slovenski svet na Idrijo sedaj, ko bide sveta naša slovenska stvar tako hud in preodločen boj; opravičeno je upanje, katerega stavi marsikak rodoljub na možate, vrle, narodne meščane idrijske, opravičena je nadeja, da Idrija ne bode po-

drila po preteku nekaj mesecev tega, kar je s takim trudom srečno dosegla! — A vendar, pripoznajmo naravnost, precej s početka, kako zopet drugačne razmere so pri nas sedaj. O Idriji govoriti je teško; kaj pozitivnega se o njej celo ne more reči, kajti zabiti se ne sme nikdar, da Idrija hrani v svojej sredi lepo kopico mož, kateri so denes največi narodnjaki, jutri pa obračajo plašč za vetrom. O, da bi imela Idrija za zmirom moža, kateri bi čuval vedno nad prebivalci in jih vodil z gorečo, prepričevalno besedo v boj volilni, da bi jim odpiral oči posebno v takih trenutkih, ko se bližajo volilcu najljutejši sovražniki njegoví, kateri nemajo sicer še lepe, prijazne besede ne za njega, katerim je sicer vse drugo preje na mislih, kakor pak izboljšati stanje kogar koli si bodi! — Pregovor pravi: izkušnja učí, a pri nas se dosedaj menda še nij posrečilo tem besedam, da bi segale v srce slehrnega idrijskega volilca. List volilcev za deželni zbor imam pred soboj! — Čuj slovenski svet: Nikjer bi ne bila zmaga narodna tako lahka, kakor v Idriji, ako bi le pomislili meščanje: da še niti **jednemu se nij izpolnilo to, kar se mu je navadno obljubilo za časa volitev.**

Volilci idrijski so namreč: uradniki rudarski, sodnijski, gozdarski, davkarski, duhovščina, učitelji, penzionisti, meščanje. — Sami meščanje bi zadostovali za zmago narodno, ako bi se jih ne odtegnilo nekaj volitvi, in ako bi nekateri ne verjeli obljubam nekaterih znanih gospodov, ki imajo sedaj toliko letanja od hiše do hiše, in toliko sladkih besedij, da se človek mora res čuditi, kako je sploh mogoče, da se le jeden meščanski volilec more najti, da gre na limanice ljudem, kateri nemajo moštva za to, da bi držali besedo. Naj vendar gospodje meščani blagovoljno pomislijo, koliko se je obljubovalo 1873. leta, ko so bile direktne volitve v državni zbor; l. 1874., ko smo se mi zdržali volitve in so volili drugi g. Gariboldija; zadnje volitve v mestni zbor idrijski so nam še predobro v spominu, kakor da bi bilo treba opozorovati na nje. Kedo je dobil kaj za to, da je volil z nekimi gospodi? Nihče drugi, kakor brivec Flipe Kržič, a kar je on dobil, nema ravno posebne vrednosti. Kaj pak je s krčmarjem g. Pelegrinijem? — Se nij li morda njemu obljubilo, da ostane v tistej hiši, ako ne voli narodno? — Da! — A kje je sedaj g. Pelegrin? — „Wir schauen nicht auf Thaten, sondern auf's Herz,“ tako so dejali tisti gospodje in g. Pelegrin **moral** je iti iz stanovanja. G. Pelegrin, pošten mož, dejal je takrat, ko ga je narodna stranka postavila za kandidata: odpustite, ta pot ne morem drugače, „ako mi leto gor dajo,“ nemam kam iti z gostilno.

G. Pelegrinija so kaznovali, pa ne vem, če se pritoži g. P. sedaj v novej hiši, kamor se je priselil. Koliko izgledov bi se dalo naštetí, ki jasno govore, da nij verjeti temu, kar nemčurji obljubijo pred volitvijo! —

Med meščane prištevamo tudi volilke. I teh je lepo število. Da bodo te vse na narodnej strani, tega se pač nij bati. —

O čestiti duhovščini tudi nij dvomiti, da bi ona edina delala izjemo, kajti kedar se bere in sliši denes o slovenski kranjski duhovščini, predstavlja si nehote najčistejšo personifikacijo neomahljivega, zvestega narodnjaka.

O učiteljih naših dalo bi se obilo, o-

bilo pisati. Niti trenotek nam nij na mislih, da naši učitelji niso narodnjaki, to tudi vedno sami zaterjujejo, a vprašanje: obstoji narodnost samo v zatrtjenji? — odprto. Skrb za famulijo premaguje le premnogokrat pri njih i mi še vedno ne moremo zadobiti prepričanja, da naši učitelji napredujejo v materijalnosti, če z nekimi gospodi hodijo. Mi gg. učiteljem nočemo vsiljevati svojega trdnega prepričanja o marsičem v Idriji, dovoljeno naj nam bode samo opozoriti na osobne razmere mejnjimi i g. dr. Jenkom, kot zdravnikom.

Še nekoliko besedij o kandidatih. Nemškutarji kandidirajo menda g. Gariboldija. Bil je mož pred nekoliko leti kandidat národne stranke proti Dežmanu, tudi Idrijčanu. Ah, da bi hoteli naši meščani isto tako dosledni biti, kakor g. Gariboldi. On je bil narodnjak — sedaj je naš sovražnik. Takrat smo ga navdušeno volili — sedaj zapustimo ga, ker se gotovo nij skazal vrednega našega zaupanja. Ako pa pogledamo nasprotno našega kandidata — g. dr. Jenka, spoznamo v njem moža, katerega ime ostane v Idriji na veke v spominu. V svoji ljubezni do ubozega prebivalstva idrijskega v svojem poštem, pravičnem boji in v svojem neumornem delovanji za blagor Idrijčanov je dr. Jenko daroval samega sebe. Primerjamo torej pretečenost g. dr. Jenkovo z ono g. Gariboldija — brez dvombe se mora vsak odločiti za našega kandidata! Neodločne volilce, omahljive, bojzaljive pak pregovarjajmo, prepričajmo in s ponosom bode potem lahko dejal slovenski svet: V Idrijo se pojditte učiti prepričanja doslednosti, zvestobe in hvaležnosti. Cela kranjska dežela na Idrijo gleda in upa najti tam možje!

Domače stvari.

— (Pred volitvami.) V soboto je prva volitev. Volilni možje po kmetih, ki se bodo 7. t. m. zbrali, so voljeni, kakor menimo, večidel dobro. Naj rodoljubi skrbno pazijo na nje, da jih nemškutarji zadnji čas ne presleparijo po svojej šegi. Volilce opominjamo, naj gotovo vzemo s soboj legitimacijsko karto, dobljeno od glavarstva; naj bodo neustrašljivi! — Zdaj je pa tudi treba po mestih in trgih vsacemu narodnjaku, da precej in z vso odločnostjo dela in podučuje, in trga protivne mreže, uže silovito razpete. Prijatelji naše narodne časti na Gorenjskem: v staroslavnem Kranju, v lepej Loki, ponosnem Kamniku, Tržiči, v Radovljici; na Notranjskem: na Vrhniki, v Postojni, 400letnem Loži in v Idriji; na Dolenjskem: v Novem mestu, Metliki, Črnomlju, Krškem, Višnji gori, Kostanjevici itd. — brzo na odločno delo! Kakor čujemo od povsod, nij bila še nikdar tako silovita agitacija od strani nemškutarjev, nego je zdaj. Zato nikjer ne zaupajmo preveč, a z vsem zaupanjem zmage delaj vsakdo!

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj konfisciran zavoljo dopisa iz Kranja, ki govori o necih volilnih manevrih. . . .

— († Josip Kersnik), c. k. sodnik na Brdu, prej v Zatičini in Ljubljani, vseskozi domoljubjen in národen mož, spoštovan in ljubjen od ljudstva povsod, kjer je služboval, kot pravičen sodnik in čist karakter, umrl je v 54. letu predvčeranjem po kratkej bolezni.

— (Iz Radeč) se nam je poročalo, da so bile prve prvotne volitve — ovržene, dasi je bila narodna večina velikanska. Vtorek

je bila nova volitev volilnih mož. Telegrafira se nam o njej: Agitacija nemškutarjev — strašna. Žandarmi navzočni. Resultat je: trije volilci so naši narodni, dva nemčurja.

— (Iz Šmártina pri Litiji) se nam telegrafira, da so tudi tu, Vesteneku prednosom, voljeni bili 4 narodni možje.

— (Iz Kropce) se nam piše, da so tam in na Dobravi voljeni narodnjaki.

— (Iz Podvelba) se nam piše: Naznanjam vam, da pri nas v Podvelbu in v Podkrajju so se za našo narodno stranko volitve izvršile z narodno zmago; nemčurjev nij bilo, ker pri nas te grde zalege nij, pri nas veselo cvete mila slovenščina.

— (Iz Bleda) se nam 2. t. m. poroča: Tukajšnji volilci so izvolili pri prvotnih volitvah odločne narodnjake. Nemčurska stranka napenjala je vse žile, ali zastonj. Slava vrlim narodnim Blejcem!

— (Iz Doberniča) na Dolenjskem: Pri tukajšnjih volitvah, katere so se vršile 25. t. m. in pri katerih je imelo voljenih biti 5 mož za občino doberniško, obsegajočo fari Dobernič in selo pri Šumberku, so bili izvoljeni vsi narodnjaki, na katere se je zanesti, da se ne bodo dali nemčurjem na limance ujeti.

— (V Kranjskej gori) so izvoljeni narodnjaki.

— (Iz litijskega okraja) se piše „Sl.“: Volitev volilnih mož za Trebeljevsko županijo, h kateri spadajo Janjče, Prežganje in Štanga je bila denes 25. jun. zjutraj. Štirje nemškutarji so sami sebe volili, a drugi vsi lepo 4 priporočene narodne možje, kateri so tudi vsi izvoljeni z 32, 36 jeden z 39 glasi in eden z 41 mej 46 volilci.

— (Iz Šmarce) pod Kamnikom, poroča „Sl.“. Dne 19. t. m. smo imeli volitev volilnih mož. Zavoljo obilnega dela na polji je bilo malo volilcev prišlo na volišče. Izvoljeni so zanesljivi možje, ki bodo trdno stali za narodno stran kljubu vsemu prigovarjanju nemčurjev. Tudi po sosednjih občinah so izvoljeni narodni možje.

— (Iz Predvora) poroča isti list: Naši nasprotniki so bili svojo mrežo po vsej županiji raztegnili; občinski sluga je po vaseh več dnij nam torpede nastavljal ter navdušen pred šolo neki večer se hvalil: zmaga je naša (nemčurska). Narodna stranka pa je zvesto pazila na nemčurske ščurke in svojo dolžnost gotovo dobro spolnila. Dokaz temu je sijajen izid. Prišlo je bilo 45 volilcev odličnih mož; stali so, kakor gora — trdno.

— (Iz Trebnjega.) Borba je menda pri kraji. Pri nas in v okolici bilo je dosti viharno, na Mirni bilo bi kmalu preveč, klicali so žandarje.

— (Na Jesenicah), v Dovjem in na Koroškej Beli na Gorenjskem je voljeno 6 nemškutarjskih volilnih mož. Uže nij bilo nobenega delavnega narodnjaka blizu in kmetje so se dali tujim logarjem itd. zapeljati!

— („Laib. Tagbl.“) je zdaj vsak dan ves divji, kakor turški bašibozuk, razteplje v dopisih in člankih zoper Slovence.

— (Valvazorja) je včeraj izšel in razdajan bil 13. zvezek. Naročevanje tega dela je pri Blaznikovem faktorji g. Krajeu še odprto.

— (Črešnjev semenj) v ponedeljek se je tu slabo obnesel. „Denarja nij“, ta tožba nij bila še nikdar tako splošna. Živine je bilo precej prignane in so tujei še prilično pokupili.

Poslano.

„Gališka občna zavarovalna družba“ je vse svoje riske izročila s 15. junijem t. l. na „North British“: ta se je leta 1809 ustanovila in ima zdaj poroštvni fond 41 1/2 milijonov goldinarjev v srebru; torej zavarovanci pri zgornjej družbi dobodo zadostno porošstvo svojih interesov in si smejo k temu prenešenju le častitati.

Jak. Dobrin.

Denašnji številki „Slovenskega Naroda“ je priložena priloga „Humoristični list“, izhajajoč v Zagrebu.

Dunajska borza 4. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	60	95	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	40	„
Zlata renta	72	40	„
1860 drž. posojilo	111	80	„
Akcije narodne banke	782	—	„
Kreditne akcije	145	20	„
London	125	25	„
Napol.	10	02	„
C. k. cekini	5	97	„
Srebro	109	50	„
Državne marke	61	65	„

Loterijske srečke.

V Linci 30. junija: 52. 75. 80. 18. 33.
V Trstu 30. junija: 88. 2. 6. 42. 39.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš preblagi oče, oziroma soprog, gospod

Josip Kersnik,

c. k. okrajni sodnik,

davi ob polu treh, po kratkej bolezni, preden se sv. zakramenti, v 54. letu svoje starosti, zapustil ta svet.

Pogreb se bode vršil v četrtek 5. t. m. ob 9. uri do poludne iz brdskega grada pri farnej cerkvi na Brdu.

Tam se bodo brale tudi sv. maše za blagega ranjcega, kateremu naj bode ohranjen častilen spomin.

Na Brdu 3. julija 1877.

Berta Kersnik, roj. Höffern-Saalfeld,

soproga.

Janko Kersnik, c. k. fin. prok. koncipijent,
Josip Kersnik, cand. med., Anton Kersnik,
sinovi. (176)

Gostilnica v najem.

Gostilnica „pri mestu Gorica“, po domače „pri Krčonu“ na tržaškej cesti, se za Mihaelov obrok daje v najem. Natančneje poroča lastnica gospa **Jozefa Kaiser**, Selenburgova ulica št. 4 (gostilnica „pri zaponi“). (175—1)

Naznanilo.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da po želji več prijateljev bo osnoval

privatno šolo za glasovir, gosli in petje po najnovejši metodi.

Šola bo za odraščene in otroke. Natančneje se izv. pri podpisnem na Marije Terezije cesti, št. 5 v II. nadstropji, vsak dan od 10. do 12. ure dopoludne. Slavnemu občinstvu se priporoča tudi za poduk po hišah.

Z največjim spoštovanjem

(174—1)

Anton Stöckl.

8 gld. obleka iz ruskega platna,
11 „ platnena obleka,
13 „ Lüster-obleka,
Rujavi in črni Lüster-Sackos od
4 gld. do 9 gld.,
Posebnosti v otročjih oblekah od
2 gold. 50 kr. do 10 gld.

M. Neumann-u,

v Ljubljani, v Lukmanovej hiši.

Zunanja naročila se proti poštnemu povzetju redno izvršujejo in se ono brez ugovora zamenja, kar bi ne dopadalo. (170—2)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne.“